

CHEMEX

11-12/2013

Merry Christmas!

Co kde najdeš

	I editorial	
slovo ředitele školy		3
slovo šéfredaktora		3
stane		3
	I životní styl	
snowboarding		4
	I rozhovory	
s PhDr. Ivou Gilbertovou		6
s Mgr. Josefem Kolářem		8
	I english corner	
Merry Christmas!		9
	I téma	
grafologie		10
	I vnitroškolní tiskový servis	
Den přírodních věd		12
	I Vánoce I	
sloupky		13
(Na co odpoledne?) ^{recenze vánočních trhů}		14
	I kultura	
recenze: zkrocení zlé ženy		18
na co do kina?		19

Krásné Vánoce všem! A...

Na konci každého roku máme dvě povinnosti: bilancovat a přát. Pojdme do toho!

Rok 2013 byl v mnoha ohledech nevypočitatelný, ale jak jsem zjistil, vše špatné se děje pro něco dobré. Proto si konec letoška užívám i přes nepřízeň některých okolností. Děkuji, 2013, žeš' mi dal možná až moc lekcí z trpělivosti. Letošek byl však i mimořádně úspěšným rokem v propagaci školy – znovu a opět opakují známá tři slova: Den přírodních věd.

Přejme si do následujícího roku jen to nejlepší, dobré zdraví a jednoduše hodně všeho, co si přejeme! Šťastný nový rok!!! A nezapomeňte: Jak na Nový rok, tak po celý rok!

Originálně: Šťastné a veselé

Marek Sláma
redaktor

Vážení přátelé,

dovolte, abych Vám jménem vedení SPŠCh Brno poděkoval za odvedenou práci v uplynulém roce a současně popřál radostné Vánoce a úspěšný rok 2014. Těším se na spolupráci v dalším období.

S přáním všeho dobrého

Za vedení školy

Vilém Koutný
editel školy

Stane se: Vánoční (školní) akademie

Dne 19.12.2013 se ve školní tělocvičně s velkou pravděpodobností bude konat vánoční akademie. Téma: Světová škola, aneb studenti SPŠCh za 50 let. Nevíte, co máte očekávat? Tak tady máte menší nástin.

Celá akce začne již ráno. Vaši kolegové a kolegyně se posledních několik týdnů snažili naučit a nacvičit vystoupení. Na začátek je pro vás přichystáno hudební vystoupení.

Amatérskou divadelní scénku.

Na závěr našeho představení bude následovat předávání Nobelovy ceny, aby to ovšem bylo napínavější, tak vám neprozradím, komu a za co se bude udělovat.

Na závěr zazní vánoční píseň.

Gabriela Kadířlová

Prkno, snb, board, každý tomu říká jinak.

Co p edch zelo dne n snowboardy?

První „pokus o snowboard“ se udál v roce 1965, kdy k sobě Sherman Poppen spojil dvě lyže a vytvořil tím první model snowboardu. Dnes by se nám mohly zvedat koutky už při představě takového snowboardu, ale v té době to byla převratná věc a všichni, kteří mají rádi snowboard, by mu za tento pokus měli být vděční. Potom už se s firmami roztrhl pytel, zlepšovali nedokonalosti, až se snowboardy skutečně začaly podobat dnešním snowboardům.

Kolem roku 2000 značně přibýlo snowboardistů, na sjezdovkách bylo téměř stejně snowboardistů jako lyžařů. Od té doby se však počty postupně snižují.

Mezi významné výrobce snowboardů patří firmy Burton, Ride, Nitro atd., ale osobně mám nejradši Burton jak kvůli designu, tak propracování.

Co na tom snowboardingu vlastn je?

Je to prostě boží sport! Není nic tak skvělého jako pocit z povedeného skoku, otočky nebo triku. Když kolem vás šustí vítr, když jedete po čerstvě napadaném prašanu v přírodě. Ta krásná stopa, která zůstává jako důkaz, že jste tam někdy byli. Adrenalin kolující v celém těle během jízdy.

Podle čeho vybíráte snowboard?

V první řadě byste si měli stanovit peníze, které do toho chcete „vrazit“. Existují specializované prodejny, které vám poradí, co si budete muset pro začátek koupit. (Teď nemám na mysli prodejny typu Sportissimo, ale spíše Helia sport.)

Jak se naučit na prkně?

V dnešní době je téměř v každém areálu snowboardová škola, ale na internetu najdete různé „tutoriály“, rady apod. Neuškodí si občas zahrát na samouka a zkoušet něco pořád dokola, dokud to neovládáte. Je to hodně o trpělivosti.

Je to sport, který můžete provozovat s vašimi přáteli, nebo díky němu můžete naopak poznat nové lidi.

Marta Burešová

Šarmantní dáma následovaná volánky její dlouhé sukně svižně schází schody a já zaplouvám do třídy. Takováto situace se naskytá třikrát týdně – před angličtinou. Nyní jsem však ze schodů scházel sám a měl jsem tu čest udělat rozhovor s novou vyučující anglického jazyka **PhDr. Ivou Gilbertovou.**

Marek Sláma, kresba © Tereza Hlaváčová

Na chemickou jste přišla jako zástup za Mgr. Šteflovou (mateřská dovolená – pozn. red.). Jste několikátá z nově přichozích profesorů, která přišla z gymnázia na Slovanském náměstí. CHEMTEX se ptal všech na stejnou otázku, tím pádem se musím zeptat i Vás: Vidíte nějaký razantní rozdíl mezi těmito dvěma školami?

To je velmi komplikovaná otázka a je zvláště složité odpovědět na ni po jednom měsíci, takže to může být jenom dojem. Rozdílů tu určitě pár je. Jsou to například rozdíly technického rázu, rozdíly mezi budovami. Budova této školy je velmi pěkná a po opravě působí podstatně útulněji než klasická gymnaziální, ze které jsem přišla. Je tady tepleji ve většině případů, a i přesto, že jsou tady spousty místností pro výuku technických oborů, laboratoří, tak celý prostor, ve kterém se učitelé i studenti pohybují, je takový kompaktnější, takže mám pocit, že mezi učiteli a studenty je tak daleko lepší kontakt a umožňuje to i rychlejšího pohybu po té budově. To je první rozdíl. Druhý je úplně jiného rázu. Zdá se mi, že i komunikace mezi studenty a učiteli je taková přátelská. První dojem na mě udělala jakási výrazně zdvořilejší a uctivější forma chování studentů, což ve srovnání se Slovaňákem, troufnu si říct, je

lepší. Tím však netvrdím, že na Slovaňáku nebyla hromada zdvořilých, slušných, výborných studentů. Trošičku jsem měla takový pocit. Samozřejmě po měsíci už vidím, že ta realita není tak jednolitá.

Není to pravidlem.

Není to tak jednolitý obraz, jak se mi zdál na začátku. I mezi kolegy si myslím, že vztahy jsou poměrně pěkné.

Vy jste v úvodní hodině mluvila o tom, že jste žila v zahraničí, mohla byste nám to trochu přiblížit?

Já jsem žila 6,5 roku v Belgii, byla jsem tam vdaná. Učila jsem tam na soukromých jazykových školách a to na různých místech frankofonní Belgie, například v Namuru, což je město vzdálené zhruba 50km od Bruselu, nebo ve Waterloo, v novém univerzitním městě - Nové Lovani a na několika dalších místech. Učila jsem angličtinu přes francouzštinu.

Tak to musela být velmi dobrá zkušenost.

To určitě je. Je to však velmi náročné, protože člověk si musí dělat přípravy ve třech jazycích – angličtině, francouzštině a češtině.

Kdybych se vrátil k realitě v dnešní hodině, tak jste doporučovala v rámci anglofonních zemí k návštěvě Skotsko. Co by nás tam mělo tak lákat?

To je také poměrně těžká otázka. Já jsem v hodině nedopověděla, co jsem chtěla, a sice že já osobně keltské oblasti Británie vnímám jako naší mentalitě bližší než Anglii samotnou, protože my jsme vlastně také Kelti prapůvodem a myslím, že ta komunikativnost, pohostinnost, spontánnost, menší snobství, než někdy člověk vidí... Jsou nám blízké i hudbymiilovností a další vlastnosti těch národů jsou nám velmi blízké.

Samozřejmě bychom se měli podívat i do přírody, která je velmi zajímavá a úplně jiná, než ta, jakou známe od nás. Z měst bych určitě zmínila Edinburgh, Glasgow, každé z těch měst má své charisma. Já si myslím, že kdo má romantickou duši, tak mohu říci jen: „Hurá do Skotska, hurá do Irska!“ Jsou to místa s prastarou tradicí, úžasnou literaturou, historií, kulturou, krásnou přírodou, s pro někoho možná až moc zvláštní, nehostinnou, melancholickou krajinou.

Vy hodně spojujete výuku angličtiny s více tématy, více jdete do realit, než zde bylo zvykem, což studenti minimálně v mé třídě oceňují a chtěl jsem se zeptat: Studovala jste něco jiného, než vyloženě jazyky?

Já jsem studovala češtinu a angličtinu na filozofické fakultě, ale následně jsem tam léta učila literaturu, čímž ten obor dostává úplně jiný rozměr a hojně se také pojí s realitami, dějinami, kulturou a jednak mě

to i zajímá. Myslím si, že je to lepší, než se učit jazyk mechanicky, nazpaměť. Samozřejmě to není vhodné vždy, někdy jsou zcela pragmatické důvody proč se vyloženě učit – například právnickou angličtinu, nebo technickou angličtinu, kterou já nemusím třeba tak dobře umět. Ale myslím si, že i pro přírodovědce je důležité vědět, proč tu vědu dělá. Že ta věda má nějakou filozofickou základnu a nějaký systém hodnot, pro který ona funguje. Člověk by měl svět určitě nějak vnímat, a k tomu pomáhá kultura a dějiny.

V rámci vánočního čísla si nemohu odpustit dotaz ohledně vánočních trhů: byla jste na nich už letos, a co byste případně doporučila?

Trhem jsem prolétla na poslední chvíli, cestou na koncert své dcery, bylo tam šíleně moc lidí. Hrozně ráda bych se tam vrátila ani ne tak, abych něco nakupovala, ale spíš, abych se prošla, potkala se s lidmi. Každý rok si kupuji pečené kaštiny, pokud jsou. Trhy nabízejí na můj vkus možná až málo toho vánočního. Nemyslím v sortimentu, ale například v hudbě, takže se mi zdá, že to je další ze svátků, kdy se lidi prostě jenom sejdou. Ale jinak Vánoce mám hrozně ráda. Doporučila bych určitě něco, co k Vánocům patří – řemesla – keramiku, něco, co Vánoce dělá Vánoci. Určitě půjdu hodit do kasičky pod stromeček vhodit nějaký obnos, jak to dělám každý rok.

Mát už nakoupené dárky?

Nemám vůbec nic! Já to nikdy nestíhám včas, ale nakonec to stejně vždycky stihnu. Letos je to dané i tím, že jsem přestoupila, což je velká změna, která obnáší hodně práce. Takže vše budu muset zvládnout ještě tento týden.

Konec kalendářního roku logicky přináší Vánoce. Jak je prožívá **Mgr. Josef Kolář** a co říká na Vánoce na chemické?

Ctibor Štípský, kresba © Tereza Hlaváčová

Co pro vás svátek Vánoc znamená?

Především Vánoce jsou pro mě dobou setkávání s druhými lidmi, vzájemné blízkosti, duchovních hodnot a pocitu sounáležitosti. Je to období, kdy bychom se měli sejít se svými bližními a v poklidu si vychutnat tuto dobu.

Jak si myslíte, že by se měly trávit Vánoce?

Všichni se společně sejít, radovat se a užít si tento čas odpočinku. Přeci jen to je období, kdy by nikdo neměl být sám.

Co Vánoce na chemické? Jak na vás působí?

Nejvíce se nám pochopitelně Vánoce připomínají skrze koledy, které hrají místo zvonění. Také žádosti studentů o úlevy před Vánocemi jsou obvyklým vánočním zvykem. J

Jaké zvyky dodržujete?

Na Štědrý den se snažím vydržet nejíst až do večera, toto předsevzetí vždycky okolo poledne vezme zaslé:-) Na půlnoční nechodím, neboť mi to připadne jako kýč doby, kdy lidé, co

jinak nevstoupí do kostela, se o tomto dni převlečou za „křesťany“, a to mi není sympatické. No a na krájení jablek si raději netroufám .(smích)

Vaše typické štědrovečerní jídlo? Kapr a bramborový salát, nebo něco exotičtějšího?

Tak držím se spíše té klasiky, takže o Štědrém dnu si obvykle s rodinou pochutnáváme na rybí polévce, smaženém kapru se salátem a pokaždé, když lovím kosti z kapra, tak si říkám, že příště už to bude jinak. A přesto další rok toho kapra zase koupím. (smích)

Zdobíte vánoční stromeček?

Tak stromeček zdobím obvykle já a míváme živý smrček, protože přeci jen vůně živého stromku je úplně něco jiného než mít doma umělinu. Až na to opadávající jehličí:-)

Jaký dárek je dle vás ten nejkrásnější? A už jste takový dostal?

Nejkrásnějším dárkem podle mě je láska, kterou už jsem tak předvánočně dostal. Myslím si, že materiální dárky nejsou to hlavní, ale hlavně dárky, které zůstanou v srdci, považuji za důležité.

English ..., do you speak it?

Read, practice, enjoy ;-)

Merry Christmas!

The psychoanalysis of Christmas: “Damn, that’s crazy!”

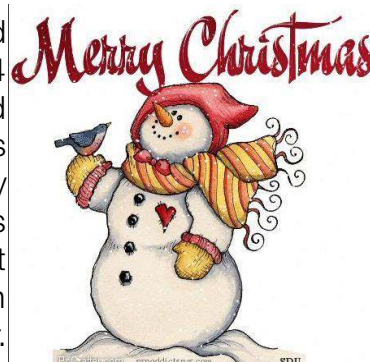
Have you ever thought about how strange people act during the Christmas time? No? How about this one: Why do we give presents to each other exactly and only at this specific time of year? Many people who never tried to answer this question would probably answer like: “Come on, it’s Christmas!” or “This is how it is supposed to be.”

Christmas?

But if you think about it more deeply, you begin to realize that, in fact, you’re not certainly sure what is the exact reason of this (strange) behaviour. What exactly forces people to buy presents during Christmas? Is it because they want to show how much they love their friends and relatives? Unfortunately, this doesn’t answer our question. If you really love them, why do you wait until Christmas to give them a present? You can express your love and give presents whenever you want to and nothing can stop you. Well... that’s not actually true.

Somewhere deep in your mind there is something telling you that it’d be inappropriate to give your friend a present on (for example) December 14 because he’s expecting you to give it to him on December 24. That’s weird because you don’t know what that “thing” actually is but you know that this “thing” is telling you not to give a present to anyone before that magical day when the Christmas madness finally ends. In fact, this unknown “thing” is not that unknown. It’s a tradition: someone once did it and by repeating it every year at the same time, he gave an impulse that started the well known “must-give-present-to-everyone-I-know” tradition that may remain forever. So we all know that the “boxing day” is the only day we give presents to each other and we don’t even try to change this.

After reading this, you probably think that I don’t like Christmas at all. That’s not true; there are many things I like about Christmas. Everybody’s trying to be happy and kind to other people, the streets and buildings are decorated with many decorations and lights and it’s beautiful. Also, I like how the landscape changes its look when it’s covered with snow.

Although Christmas today has many different meanings, the original purpose fortunately did not change. The most important purpose of Christmas is to spend a nice time with your friends and families. Try to count: How many free weeks a year do you spend with your family? Five, maybe six? Do you think that it’s enough? I don’t think so.

That’s probably all. I wish you to spend the Christmas time with people you love and that you’ll enjoy this beautiful time of year.

Merry Christmas and a Happy New Year ;-)

Petr Novotný, zdroje ilustrací destinationsdreamsanddogs.com, fanpop.com, carmichaelflowers.co, kresba © Ondřej Tichý

Vývoj písma

Co to grafologie vlastně je?

Je to věda. Nebudu vám tu psát, jak toto slovo vzniklo, nebo kde se tu vzalo. Chtěla bych vám ji přiblížit. Grafologie je název pro vědu, která se zabývá osobností člověka za pomoci ručně psaného písma. Díky tomuto mohou grafologové z vašeho písma vyčíst okrajově část vaší povahy.

Nevýhodou je že se nedá prakticky ověřit. Patří mezi tzv. pavědy. I když se nedá brát doslova jako věda, má mnoho příznivců, kteří se věnují jejímu studiu nebo ji berou jako koníček.

K čemu je grafologie dobrá?

Tuhle otázku si klade většina lidí, než si k ní najde cestu. Jedním z možných využití grafologie je třeba kriminalistika. Díky grafologickým rozborům se můžeme dozvědět povahu zločince či oběti.

Dalším z využití je třeba diagnostika duševních poruch a jejich zhoršení. Můžeme zjistit, jak moc třeba určitá duševní porucha pokročila. Úskalí ale spočívá i v tom, že ne všichni lidé na poruchu reagují stejně a ne všem se to primárně otiskne na jejich stylu psaní či na jejich emocích. Proto tu zbývá poslední možnost využití.

Poslední možností využití je „úprava“ doposud známého písma nebo naopak zkoumání jiných písem. Opět ta otázka. K čemu nám to vlastně je?

Kdyby se písmo nevyvíjelo mohly jsme tu ještě dnes psát hlaholicí nebo azbukou. Jistě se tu najde pár jedinců, kteří azbuku znají, nebo ji dokonce i umí, zkuste se právě vy zamyslet nad tím, co je jednodušší. Jestli písmo, kterým běžně píšeme a které jsme se učili na základní škole, nebo právě azbuka. Každé má své pro i proti. Právě proto se tu časem vyvinulo celkem mladé písmo zvané Comenia script. Toto písmo mělo původně vést k funkčnosti, podle některých se nezdá být ani jednodušší, než písmo, kterým píšeme doposud.

Comenia script – kde se tu vzalo?

Toto písmo vzniklo v roce 2009. Na tomto projektu pracovali tři lidé, pomáhala i Pedagogická fakulta Karlovy Univerzity, ta se také zasloužila o to, aby toto písmo bylo akreditováno a mohlo se vyučovat na některých základních školách. Žáci se místo psacích a tiskacích písmen učí nespojované psací písmo. Prvňáčci se jej učí už třetím rokem. Jedinou nevýhodou je ovšem pro tyto žáky přestup na jinou školu, kde se vyučuje tradiční písmo.

Comenia script – jak se dá popsat?

Jak už vyplývá z jeho českého popsání, je to nespojované psací písmo. Někteří by na první pohled řekli, že již naše generace píše Comenia scriptem, protože i když my nechceme, propojujeme prvky psacího a tiskacího písma. Jestli občas v tiskacím písmu použijete nějaké psací, je to jako byste použili a psali Comenia scriptem. Nevěříte? Podívejte se na obrázek a sami si řekněte, čím vlastně píšete.

vánoce za dveřmi?

vánoce
za
dveřmi.

Jedním z rozdílů je malý háček na konci písmene, které mu dodává náhled psacího písma. Co jsem viděla, píše tak několik málo lidí, ale sami si to vlastně ani neuvědomují. Kdybyste je na to upozornili, možná se chvíli budou snažit psát „obyčejně“, ale po nějakém čase si to přestanou hlídat a budou opět psát malé háčky na konci. Jak píšete tedy vy?

Comenia script – výzkum

Pro ověření bylo ze začátku vybraná asi padesátka základních škol. Zpočátku se toto písmo zdálo jako dobré řešení pro dyslektiky a jiné děti s poruchou učení. Písmo mělo jednotný tvar, děti si nemusely pamatovat variantu písmene psacího a tiskacího písma. Někteří měli lepší prospěch a bylo to pro ně jednodušší, děti, které už uměly základy psaní a čtení, měly s tímto „přechodem“ na jiné písmo problémy.

Po roce se Comenia script vyučovalo asi na dvojnásobku škol. Všechno se zdálo být v pořádku. Do té doby, než několik žáků přestoupilo. Problémy začaly narůstat a některým žákům se zhoršoval prospěch, jelikož se jim tyto dvě „písma“ začali plést.

Uvažovalo se i o tom, že se do škol vrátí původní písmo a výuka se nijak nezmění. To opět vedlo k neshodám.

Comenia script – dnes

Dnes je Comenia script vyučováno bezmála na dvou stovkách škol. Školy ovšem musí mít souhlas rodičů s jeho výukou. Zamyslete se nad tím, co byste na jejich místě udělali vy.

Gabriela Kadidlová, ilustrace © Ondřej Tichý

DNE PŘÍRODNÍCH VĚD

ročník 2014 | květen pro veřejnost | září pro základní školy

Máte-li zájem zúčastnit se znovu nebo poprvé Dne přírodních věd, teď je váš čas! Stačí se nahlásit u vedoucího stanoviště do konce ledna. Stanoviště označená **zeleně** ještě nabírají posily!

Soupis stanovišť společně s vedoucími:

mikrobiologie: Klára Knechtová, 1.D

genetika: Petr Koblížek, 1.B

etologie a enrichment: Jakub Šiler, 3.C

botanika: Ctibor Štípský, 3.C

matematika: Šimon Grůza, 3.B

fyzika: Patrik Pacal, 2.D

chemie: Patrik Man, 3.B

historie zoologických zahrad: Dominik Zavadil, 3.D

geologie: Jan Bednář, 1.B

zoologie

bezobratlých: Petr Novotný, 2.A

ryb a obojživelníků: Nikola Pjaterová, 3.C

plazů: Gabriela Kadidlová, 2.C

ptáků: Josef Láníček, 2.C

savců: Veronika Plná, 3.D

úvodní stanoviště: Jakub Novák, 2.D

prezentační stánek SPŠCh: Veronika Ševčíková, 3.A

Zapoj se i **Ty**! Staň se popularizátorem přírodních věd a získej ojidenělé prezentační schopnosti získané v nezvyklém prostředí zoologické zahrady!

A tak zase po roce budeme slavit Vánoce !

Kdo se těší? Nebo spíš kdo ne? Jak to vlastně je? Kolik z nás Vánoce miluje a bere je opravdu jako svátky štěstí? Nebo v nich vidíte pouze komerční záležitost plnou spěchu, přecpaných náměstí a jedno velké fiasko?

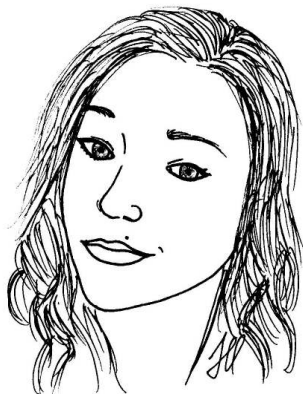
Příliš mnoho otázek na jeden minitestík? Možná. Myslím, že i když Vánoce můžete brát jako přítěž, určitě si užíváte pečení (ujídání) perníčků a pití svařáku. To k tomu přece patří.

A vůbec, už máte vybrané dárky? Přiznám se, že rok co rok je to horší. Nápady docházejí a příbuzenstvo nespolupracuje. Všichni říkají, že nic nechtějí, vše mají, nic nepotřebují...

Taky to tak máte?

Neříkejte, že i když je to celé o posezení s rodinou, nebyli byste zklamaní, kdyby pod stromečkem žádný dárek nebyl.

Na závěr doufám, že si to všichni užijeme podle svých představ.

Hohoho! Šťastně
a veselě přeje

Lucie Bílková

Váááánoce

Už zbývá jen týden do Vánoc. Období, které všichni více či méně milujeme. Ať už proto, že jsme s rodinou, cpeme se cukrovím jak utržení ze řetězu nebo jenom proto, že můžeme alespoň 2 týdny beztrestně doma lenořit. Někteří už máme nějaký ten týden napečené cukroví, vyzdobené pokoje, umytá okna,...

Ti co ještě nemají, by si měli pospíšet, přece jenom alespoň jednou do roka není špatné si takto zkrášlit obydlí. A co dárečky? Stihli jste už Ježíškovi pomoci nakoupit malá (nebo větší) překvápka pod stromeček? Pociťujete stres při nakupování v obchodech? Věřte, že to bude ještě horší, tak 2-3 dny před „hlavním“ Vánočním večerem. Ale nezoufejte, jen co bude po Vánocích, začnou přípravy na Silvestra. Ale ty už nebývají tak masivní. Takže hodně zdaru při chystání štedrovečerní večeře, žádné dušení se rybí kostí a bohatého Ježíška. :)

Tereza Čípková

Vánoční filipika

Nakoupit dárky, usmažit kapra, napéct několikero druhů cukroví, napsat Ježíškovi. Radost, štědrost, doba usmíření, čas rozjímání. Pohodové dny plné radosti strávené s rodinou u krbu a rozzářeného stromečku. Takhle si spousta průměrných občanů představuje vánoční atmosféru, pod nátlakem médií sepisují seznamy úkolů a jako zmanipulovaní šotci odškrtávají jeden po druhém. Ale realita je zcela jiná, přátelé.

Příznějme si, nejlepším dárkem jsou peníze nebo GSkondro patáky. Tradiční linecká kolečka s marmeládou jsou už také víceméně vzácná rarita, prosím pozor, přecházíme na zmrzlé polotovary z Lidlu a skromné přání panenky a auta na ovládačku si můžeme vybavit z dob snad jen našeho dětství. Na uspokojení dnešních předškoláků zabere možná jen tablet, v horším případě Playstation 4. Snad nikdo neskočí na pohodové dny u stromečku. Prodavačky budou stejně v Tesco a ti ostatní se mihnou u démonicky osvětleného monstra stromečku než odejdou na noční. Vstřícnost? Pche, ani co se za nehet vleze. Hamižní rváči rejdicí po obchoďáku vás nenechají koupit si ani obyčejný rohlík, nechtíc třeba tatarku na salát. Přežijte ten vymyšlený předvánoční stres, však v lednu nastane zas novoroční.

Izabela Štěpánková

Mordor

Náměstí Svobody, 16.40. Přicházíme, nestačíme se divit. Ani nevíme, že tolik lidí v Brně žije, natož že se jich tolik vejde na brněnské centrální náměstí. „Hele, Maro, přežils‘ Hlavák, přežiješ i toto.“ vyřknul Jarek K. a svým typickým způsobem mě bez jakéhokoliv mého povšimnutí ihned vtáhl do jedné velké nepohybující se masy. Jak typické. Tak jsme se v osmičkách a dalších tvarech zmítali mezi tisíci a tisíci lidmi. Uznali jsme, že druhá skupinka našich přátel je nenávratně ztracena, a cenu našich životů pouze rozsvícení stromku nevyváží. Tak jsme zakoupili svařák, to už stačí. Technici očividně svému řemeslu takřkajíc vládli, a proto pomalu zvyšovali hlasitost hlasu primátora města Brna. K nám se jeho hlas dostal symbolicky až s odpočítáváním.

Náměstí Svobody, 16:59:49. Primátor Onderka začíná odpočet zbývajcího času do rozsvícení jedle z bílovických lesů. Tak, jak je u něj zvykem, začal jedenáctkou. Viděli jsme toho v tu chvíli mnoho, jen ten stromek ne. Nakonec jsme však přišli na to, že zpoza stánku, kde jsme stáli, lze zahlédnout alespoň špičku stromku – hvězdu. Úkol splněn, viděli jsme rozsvěcení vánočního stromku. PRYČ Z MORDORU!

Nyní pozor, dál čtou pouze starší 18 let a rodiče!

Míchané drinky – kavárna Zastávka

Irish apple

Kavárna Zastávka z brněnských Židenic stejně jako loni otevřela i letos stánek na „vedlejších“ vánočních trzích – na Zelném trhu. Mimo jiné, velmi chutné tovary nabízí například nápoj Irish apple. Chuť vynikajícího jablečného moštu se skvěle doplňuje chutí irské whiskey Jameson. Pracovní název: tekutý štrúdl. Ale stál za to! Kavárna Zastávka, 45,-/2dcl.

Turbomošt

Další z drinků ze Zastávky. Tentokrát však byla malá dávka Jamesona nahrazena stejnou porcí jablečné pálenky. Nutno podotknout, že i tento méně dokonalý tekutý štrúdl má něco do sebe. Tu jabkovici. Pokud bychom však nevtipkovali, můžeme jen vřele doporučit. Kvalita se zde snoubí s cenou v tak úchvatném poměru, že těžko nachází přemožitele. Šéfredaktor doporučuje! Již druhým rokem. Kavárna Zastávka, 35,-/2dcl.

Kokosy na sněhu

Kombinaci kokosového sirupu, karibského rumu a červeného vína se mi minulý rok, minimálně to tak tvrdily chuťové buňky, velice zamlouvala. Nevím, čím to je, ale kokosy na sněhu mě nemile překvapily. Byly jedním z nápojů, na který jsem se těšil. Varování: Pouze pro ultramilovníky kokosů! Kavárna Zastávka, 45,-/2dcl.

Kamion

Těžkotonážní náklad vezly plastové kelímky opět z kavárny Zastávka. Červené víno, bezový sirup a grepová vodka Finlandia představují kombinaci, ze které někteří padají na zem blahem a jiní ze šoku. Netušil jsem co mě čeká. Tedy tušil, ale nebylo to nic dobrého. Nu, opak byl pravdou. Nad očekávání! Kavárna Zastávka, 45,-/2dcl.

Spálená malina

Jednoduchá kombinace moštu s vodkou Absolut Raspberry pohladí na jazyku i duši, kavárna Zastávka, 45,-/2dcl.

Punče a svařená vína

Pravý moravský punč

Punč z červeného vína minimálně dle mého jazyka, nutno jest dosladiti. Ještě předtím všim Vám však milá obsluha nabídne, kterýžto z druhů ovoce chcete jako sladkou tečku, která v určitých fázích večera může plnit i funkci i překvapení. Jahoda, citrusový plod, nebo rozinky? Vinařství Petratur, náměstí Svobody, 35,-/2dcl.

Svařená vína – suma sumarum

Svařená vína, jako každý rok, kolísají svojí kvalitou. Ochutnali jsme jich mnoho, ale nelze říct, že některé by bylo vyloženě patokem. V všech stáncích je možné si naše oblíbené Glühwein dle chuti dosladit a v několika stáncích jsou k dostání i ovocné ozdůbky, které svojí chutí přispějí k celkovému zážitku. Ceny se pohybují v rozmezí 25-40,-.

Templářský truňk

Svařák, který se umístil na první příčce ani to slovo „svařák“ nemá v názvu. Vůně: za jedna, barva: za jedna, sladkost: jedna s hvězdičkou, dochucení: za jedna. Obsluha a místo na stáiní před stánkem? Za jedna! Tady není, dámy a pánové, co vytknout! Templářský truňk, Zelný trh, 29,-/2dcl.

Když už jsem samou chválou zcela ulpěl na stánku Templářského truňku, nelze nepokračovat. Dámy a pánové, dovolte mi Vás znovu oslovit. Přivítejte: **Truňk s třešňovicí**. Tento nápoj, ve kterém je silněji cítit alkohol, než v předchozím se společně s ním řadí mezi špičku svařených vín, která jsme kdy pili. To koření!!! Templářský truňk, Zelný trh, 39,-/2dcl.

Horké nejen ovoce

Templářské jablko

Nealkoholická dobrůtka pro mladší sourozence, případně děti. Nepřeslazená, střídavě kořeněná. Doporučujeme i po svařáku, perfektně pročistí hlavu a pohladí v jícnu. Templářský truňk, 19,-/2dcl.

Horké jablko s rumem

Vynikající, úžasná, jedinečná symbióza, dokonalá vyladění a naladění, stánek č. 28, náměstí Svobody, 50,-/2dcl.

Horká čokoláda

Vytlačte pikao, ohřejte ho na 100°C a pak vypijte. Mňam, mňam. Stánek č. 28, náměstí Svobody, 35,-/2dcl.

Medoviny a včeloviny

Včelovina

Údajně nejlepší na světě. Potvrzujeme! Skutečně, lepší jsme ještě nepili. Po prvním polknutí se začala symfonie všech chuťových pohárků. Buňky na jazyce tancovaly jako pominuté. VÝ-TEČ-NÁ! Včelco, náměstí Svobody i Zelný trh, 30,-/1dcl.

Medovina

Jistě jste po celou dobu pročitání naší recenze dumali nad tím, zda-li jsme zapomněli, nebo žádná z obsluh nesplňovala kvality té nejlepší. My ji našli při své úplně poslední návštěvě na stánku č. 53 na Zelném trhu, hned u ústí Radnické ulice. Medovinu lze také jen pochválit, nebyla tolik sladká, jako včelovina, ale za to v ní byl cítit med jako takový. Od dam nám byl nabídnut i košť pravej slovenskej medovinky. No a taková n abídka se neodmítá. Věděli jsme, proč neodmítáme. Stánek č. 53, SCHELLEX, Zelný trh, 50,-/2dcl.

My se pro letošek loučíme s vánočními trhy, doufáme, že naše rady a postřehy budete moci jen potvrdit!

Marek Sláma, Jaroslav Keller, Darina Hradecká, Luboš Holý, foto © Simona Jakubcová, zpracováno s dotací SRPŠ

Recenze: Zkrocení zlé ženy

Kdesi v poklidném Padově žila milá a poklidná děva Bianka. Tato dívka byla na roztrhání a nejeden mladík by se za ní otočil. Ovšem nejvíce po ní toužil Lucenzio. Ovšem k smůle jedině smůla se přikloní a otec Bianky, pan Babtista trvá na tom, že dokud se neprovdá starší dcera Kateřina, Bianka nedá ani ránu! Zdá se to býti jednoduchý úkol, nebýt toho, že Kateřina je hubatá, arogantní a neposlušná... Muži se jí děsí a nápadníci před ní utíkají. Jak to vše dopadne? Kdo zkrotí tuto ženu? Že by Petruccio známý užvanělec, chlubil a světem protřelý frajírek?

Zda-li ji zkrotí on, nebo nikdo jiný, se dozvíte jedině na představení, které si pro vás připravuje Městské divadlo v Brně. Tuto komedii vtělilo do atraktivní podoby divadelní frašky. Adaptace hry Williama Shakespeara vás zavede do světa pospolitosti různorodých motivů a rozličných divadelních prvků, které dokázali svázat ladem a harmonií.

Ctibor Štípský

Na co do kina?

Klauni

Na počátku kariéry vytvořili OSKAR, MAX a VIKTOR klaunskou skupinu Busters. Jejich klauniády představovaly ostrůvky svobody v nehybné bažině komunistického režimu bývalého Československa. Pak se ale mezi klauny cosi odehrálo a jak se ukáže, klauni se nedokážou vystát. Nyní se Oskar vrací po třiceti letech z emigrace, uzavřel svoji uměleckou kariéru. Setkání s bývalými přáteli vede k vzájemné konfrontaci. I po třiceti letech otázka zůstává stále stejná: Kdo se bude smát naposled?

Konzultant

Napínavý thriller s hvězdným obsazením. Vysoce postavený advokát se prostřednictvím majitele nočního klubu přimotá k pochybnému obchodu s drogovým kartelem, velmi brzy zjišťuje, že ho toto rozhodnutí vede do víru nezastavitelných událostí s fatálními následky. I když má několik šancí hrozící katastrofě čelit, jeho arogance a touha po penězích mu nedovolují tyto možnosti využít. Když si posléze uvědomí, že přestal mít situaci pod kontrolou, je už pozdě.

Křídla Vánoc

Hrdinové filmu dostanou možnost něco si přát a jejich život se tak rozeběhne směrem, který si sami určili. Řada „náhod“ jim přinese to, co chtěli, a tak mají možnost si svá přání prožít. V životě jsme zodpovědní nejen za vše, co děláme, ale stejně tak i za to, co říkáme, co si myslíme a po čem toužíme.

Thor: Temný svět

V další velkolepé marvelovské adaptaci usiluje asgardský bůh hromu Thor o mír v celém vesmíru. Tváří v tvář mocnému nepříteli, mocnějšímu než samotný Odin a celý Asgard, se musí Thor vydat na nebezpečnou cestu. Čeká ho sblížení s krásnou Jane Foster, avšak události Thora přinutí obětovat vše, aby zachránil lidstvo.

Ledové království

Nebojácná a věčně optimistická Anna se vydává na velkolepou výpravu v doprovodu drsného horala Kristoffa a jeho věrného soba Svena, aby našla svou sestru Elsu, jejíž ledová kouzla uvěznila království Arendelle do věčné zimy. Na své pouti se setkávají s legračním sněhulákem Olafem. Film byl natočen podle klasické pohádky Hanse Christiana Andersena.

Tereza Čípková

Ukulele orchestra jako Brno

Když jsem přemýšlela, jak si zlepšit náladu po jisté osobní krizi, nenapadlo mě nic jiného než zajít na koncert UOB, který se konal ve čtvrtek 12. 12. 2013 v klubu Livingstone. Koncert byl laděn do hippie stylu, což mu dodávalo jisté jedinečné kouzlo. Byl to také jubilejní 100. koncert od založení skupiny.

Ukulele orchestra je, jak již jejich název napovídá, z moravské metropole - Brna. Skupina byla založena přibližně před třemi roky a je složena ze zkušených hudebníků se širokým žánrovým záběrem. Hlavními nástroji ve skupině jsou ukulele (pro představu: zmenšená kytara). Repertoár tvoří mnoho skladeb populární hudby. Jsou úžasní, nepředstavitelně dokonalí, prostě výborní.

Klub se začínal pomalu plnit a pro zpríjemnění koncertu jsem si koupila koktejl. Mohli jste si koupit i pivo, tvrdý alkohol, džus, vodu zkrátka cokoli, na co jste měli chuť (alkoholické nápoje teda pouze pokud vám již bylo 18 a více let). Zrovna jsme se začínali trochu mačkat s ostatními lidmi, když v tom přišla skupina na pódium doladit ukulele. Po zvukové zkoušce zazněla jako první písnička: A Little Less Conversation od Elvise Presleyho. Poté následovaly další pecky jako: Billie Jean, Pretty Woman, Sympathy for the Devil nebo Highway to Hell. Asi po hodině a půl dali kouřovou přestávku - 20 minut. Během této doby se stihly všechny přítomné slečny a paní vystřídat na toaletách a všichni pánové vystát frontu u baru pro další pití. Po uplynutí 20 minutového intervalu skupina opět nastoupila a znovu započalo asi hodinové prožívání velice příjemných tonů, zpěvu z pódia a pobrukování lidí okolo. Písničku od Iggy Popy – The Passenger budou nejspíš pořádně znát i vaši rodiče, ale i vy jste ji určitě alespoň jednou slyšeli, a teď si představte, že kolem vás je nejméně 150 lidí broukajících si slova písně, lidí kteří při refrénu zpívají sborově: la lalalalalalala... Ještě teď mi to nahání husí kůže, když si na ten pocit vzpomenu.

Pokud byste se někdy dostali k lístkům skupiny Ukulele orchestra jako Brno, neváhejte, nevyhazujte a nedávejte příbuzným. Prostě na ten koncert zajděte, opravdu to stojí za to. Pokud by se vám ale přece jen nechtělo, zadejte do vyhledávače bandzone.cz a najděte si Ukulele orchestra jako Brno, mají tam několik skladeb nahraných – volně k poslechu i stažení.

Tereza Čípková, zdroj fotografií: facebook.com/UkuleleOrchestraJakoBrno

CHEMEX

číslo: 15
náklad: 100

fb.com/spschbr

školní periodikum | vydává Střední průmyslová škola chemická, Brno, Vranovská 65

ediční rada: Mgr. Darina Hradecká, PhDr. Luboš Holý, Mgr. Jiří Lach

šéfredaktor: Marek Sláma

zástupkyně šéfredaktora: Tereza Hlaváčová, Simona Jakubcová

redaktoři: Lucie Bílková, Tereza Čípková, Jana Hrachovinová, Gabriela Kadidlová
Jiří Martenek, Jakub Šiler, Otibor Štípský, Izabela Štěpánková, Dominik Zavadil

výtvarníci: Tereza Hlaváčová, Ondřej Tichý